

kunne ikke lade de Ord blive staaende: „medmindre de aabenlyst fornægte den kristne Tro eller vitterligt føre et forargeligt Levned“. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg) sagde, at man kunde komme til at staa overfor det Spørgsmaal: Er Præsten valgbar, eller har han Valgret i Henhold til denne Bestemmelse? Jeg vilde helst have, at Sagen blev ordnet, som det blev foreslaaet af det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg), at man lagde de kommunale Valglister til Grund, saaledes at de, som ere strøgne paa Grund af Opholdsbestemmelsen, bag efter blive føjede til, og man stryger dem, som ikke høre til Folkekirken. Det volder jo ingen Vanskeligheder paa Landet; om det har nogen Vanskelighed i de store Byer, skal jeg lade være usagt. Det ærede Medlem fra Kelding (Laursen) brugte mange Ord i Gaar for at hævde, hvad Kultusministeren egentlig ganske kort og klart gjorde gældende, da han forelagde Forslaget, at naar han ønsker, at man skal melde sig, saa er det, fordi man dog maa kræve saa megen Interesse for Sagen, at Folk virkelig vilde melde sig. Men jeg synes, at denne Interesse vises jo, naar man kommer for at afgive sin Stemme. At der saa paa Valglisterne staaar en hel Mængde, som ikke deltager i Afstemningen, det kan dog ikke gøre videre.

Med det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) vil jeg ogsaa meget bede om at lade udgaa Bestemmelsen om, at Præsten skal lægge Menigheden paa Sinde „at have for Øje at vælge saadanne Mænd og Kvinder, som have godt Lov, kristelig Erfaring og kirkeligt Sindelag.“ Lad dog Præsterne selv om, hvad de ville sige i denne Forbindelse.

I § 19 kunde jeg ønske en lille Ændring. Der staaar: „Til Fremme af Menighedsplejen skal Menighedsraadet forvalte.“ I den gamle Lov stod der: „Til frikirkelig Fattigpleje.“ Jeg synes bedre om det sidste Udtryk end om det første, men jeg mener for øvrigt, at det helt kan udgaa, der kan jo ganske simpelt staa: Kirkenævnet skal forvalte, hvad der indkommer i Kirkens Bøsser, Fattigtavler og Blok. For Anvendelsen af disse Midler saavel som af Legaternes under Kirkenævnets Bestyrelse og andre Indtægter, som Kirkenævnet maatte oppbære, aflægges aarlig Regnskab, — ikke „for Menigheden“. Dette Ord er oven i Købet ganske overflødig i denne Forbindelse, da der bag

efter staaar, at Regnskabet skal fremlægges til offentligt Eftersyn. Det er jo ikke for Menighederne, saa det kan godt udelades, og jeg skal ikke nægte, at Udtrykket „for Menigheden“ ærlig talt støder mig.

Dernæst vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for de Sognepræstembeder, nep hvilke er forbundet Embedet som Stiftsprovst. Jeg synes ærlig talt, det er noget af en Uret, der gøres mod de Sogne, med hvis Embeder er forbundet Embedet som Stiftsprovst, at de ganske udelukkes fra at have Indflydelse paa Præstevalg. Man kunde jo dog, synes jeg, lade dem vælge imellem de mulige Stiftsprovstemner. Jeg ved ikke, hvad der kræves for at være Stiftsprovst, men jeg vilde tro, der kunde være flere, som kunde opfylde de Betingelser, der stilles, og kunde man saa ikke lade Beboerne i det vedkommende Sogn have Valget imellem dem; jeg synes, det er meget haardt, at de ikke have ringeste Valgret.

Hvad angaar Valgnævnet i § 26, der føjes til Kirkenævnet, kunde jeg for mit Vedkommende ønske, at Valgnævnet var lidt større end Kirkenævnet, f. Eks. talte to flere, for det kan jo dog være, at Kirkenævnet er 6 Aar gammelt, og der kan være kommet Bevægelser frem i Sognet, som have Ret til at blive stærkere repræsenterede, og derfor kunde jeg ønske denne Tilføjelse.

Hvad angaar § 30 mener jeg rigtignok, at Biskoppen godt kan udgaa, for der kan jo dog ikke være nogen Fare for, at den Mand, som enstemmigt udpeges af Kirkenævnet og Valgnævnet, skulde være saaledes, at han ikke kunde ansættes, da han dog er blandt dem, som ere fremsendte af Ministeriet.

Disse Forslag om Ændringer ere jo ikke særlig af principiel Natur, om jeg end vil fastholde, at enkelte ere det, og der er jo ogsaa fra alle Sider fremkommet Krav om Ændringer. Men i det hele og store kan jeg give disse to Forslag min allervarmeste Tilslutning, og jeg vil haabe, at de maa blive førte hurtigt gennem dette Ting, for at Landstinget ikke skal faa det allerringeste Paaskud til at sylte dem. Jeg vil ønske, at den højtærede Kultusminister maa fortsætte paa den gode Vej, han her er inde paa. Der er meget at gøre, jeg har allerede nævnt en Del af Opgaverne, og jeg vil ønske, at det maa lykkes ham at føre dem igennem saa friskt, som man har Grund til at haabe, efter hvad her er forelagt.